

Tufail Bin Amr Ad-Dausi

Når vi kaster et blik på vores daglige forhold, så lægger vi mærke til hvordan mennesket føler sig tilknyttet til en gruppe, af en eller anden årsag. Årsagerne kan være på grund af det faktum, at gruppen deler den samme race, stamme/område eller som nogen siger det, "historie". Så når en Pakistansk bror kontakter en Arabisk bror, for at få hjælp til at finde en kone, så vil denne bror øjeblikkeligt kigge efter en Pakistansk kvinde. I stedet for at lede efter en søster, som er Muslim. Han ville ikke engang anbefale en Arabisk kvinde, selv hvis han kendte en, der ville giftes.

Et andet eksempel kunne være hvis man snakkede med en sort Muslim, angående situationen i Palæstina. I denne diskussion ville der ikke være nogen skam i at sige "Min bror, lad os løse VORES problemer først, før vi bekymrer os om DERES."

Denne følelse af at tilhøre en gruppe, på grund af race eller stamme/område, er egentlig en følelse, der ikke kræver nogen udvikling. Det kommer af et behov for at føle sig sikker. Dette behov for at føle sig sikker, findes i alle mennesker. Dette behov kan tilfredsstilles ved at være sammen med nogen, vi føler vi kan knytte os til. Det er ligesom at være et fremmed sted, og til ens overraskelse se en person, som man kender. Det er den samme følelse som opstår når man er i en Masjid(Moské), der hovedsageligt består af Pakistanere eller sorte, og man ser ét Arabisk ansigt. Denne følelse er ikke anderledes end det bisonokser føler, når de flokkes sammen. Muslimerne skal hæve sig over dette.

Vi skal anvende det redskab, som adskiller os fra bisonoksen, og det redskab er evnen til at sanse realiteten omkring os, og komme til en forstandsmæssig forståelse. Denne forståelse er overbevisningen om Allah(swt)'s eksistens. Forståelsen af at der skal være en kilde til at vide hvad Allah(swt) kræver af os (som er Profeten). Forståelse af at denne kilde uden tvivl og med absolutthed er fra Allah.

Når først vi har forstået disse punkter (i Islam), hvordan kan vi så ikke føle os tilknyttet en anden, som har opnået den samme forståelse?

Med det i mente, så ønsker jeg at være ligesom Tufail bin' Amr ad-Dausi.

Tufail bin 'Amr Ad-Dausi kom fra Daus' stammen, på et tidspunkt hvor det var almindeligt at ære ens familietræ og forfædre. Hvor kvinder blev valgt fra de stammer med noble familietræer, og hvor man tog imod alt hvad ens far sagde og gjorde. Da Tufail besøgte Mekka, advarede Quraish ham om Muhammad (saw). De sagde til ham "...hans tale er som magi, der kommer mellem sønnen og faren, mellem to brødre, og mellem manden og konen. Vi frygter det samme for dig og din stamme." Denne form for tilknytning var meget betydningsfuld for ham. Derfor havde han besluttet, ikke at lytte til Muhammad(saw) - indtil han hørte Muhammad recitere Qur'anen. Da Tufail hørte Muhammad læse Qur'anen, sagde han til sig selv "Må min mor savne mig, Jeg er en intelligent poet. Jeg kan nemt skelne mellem den gode og den onde tale. Der er ikke noget ondt i at lytte til denne mand. Hvis han fortæller noget godt, vil jeg acceptere det, og hvis jeg hører noget ubehageligt, så vil jeg afvise det." Derefter talte han med Profeten(saw), og lyttede til mere recitation af Qur'anen. Efter at havde lyttet, sagde han "Ved Allah, Jeg har aldrig hørt en bedre tale end denne, og heller ej om en mere rigtig mission end din." Det var på det tidspunkt, at Islam udslettede enhver loyalitet han havde overfor sin stamme. Islam rensede hans tanker, indtil han ikke længere besad denne stammemæssig binding. Den eneste ting der optog hans tanker, var at sprede

Islam. Efter at have omfavnet Islam sagde han til Profeten(saw) ”O Allah’s Profet! Jeg er en mand, som bliver adlydt af sit folk. Jeg vil snart tage tilbage til dem. Og Jeg vil med hast kalde dem til Islam.”

Tufail vendte tilbage til sin landsby, og hans far kom for at besøge ham. Han tøvede ikke med at fortælle sin far, at den loyalitet han besad før var væk, idet han sagde ”Hold dig væk, Jeg er ikke fra dig.” Tufail tog dette standpunkt uden kompromis. Hans far havde spurgt hvorfor og Tufail svarede ”Jeg har omfavnet Islam og har besluttet at følge Muhammad’s livsanskuelse.”

Han lærte sin far om Islam, og han omfavnede det. Han tog samme standpunkt med sin kone, og hun omfavnede det også. Derefter gik han til sin stamme, og kaldte dem til Islam. De omfavnede ikke Islam. Tufail gik tilbage til Profeten(saw), men ikke for at bede om en kompromisløsning i Islam, ligesom når Muslimerne kalder til Euro-Islam og Amerikansk Fiqh. Tufail gik ikke til Profeten(saw), for at få en Islam som passede til Daus folket. Tufail vidste at Islam ikke behøvede at leve op til Daus folket, men at det var Daus folket der skulle leve op til Islam. Så han gik til Profeten(saw) for at forbande hans folk, for at have afvist Islam. Han besad ikke længere den lave følelse af at være tilknyttet Daus stammen, bare fordi de var fra den samme stamme, race eller delte den samme historie. Denne følelse blev fjernet da han omfavnede Islam. Så da Profeten(saw) bad Allah(swt) om at retlede Daus folket, sagde Tufail ”Det har jeg ikke bedt om!” Med andre ord så ønskede Tufail ikke, at Profeten(saw) bad for hans folk fordi de afviste at omfavne Islam. At hans tilknytning til Daus folket ikke længere var der, er tydelig i hans udtalelse. Hans første og eneste interesse var Islam og kun Islam.

Derfor, da Profeten(saw) bad ham tage tilbage til sit folk og kalde dem til Islam igen, så adlød han øjeblikkeligt. Men dette var ikke noget som skete i løbet af natten. Profeten(saw) emigrerede til Medinah og var optaget af henholdsvis Badr-, Uhud- og Al-Khandaq kampene, siden han(saw) havde lavet Du’a for Daus folket. Det var under Khaibar kampen, da Tufail kom tilbage på besøg, men denne gang var han ikke alene. Denne gang medbragte han Daus folket som havde omfavnet Islam. Dette var muligt fordi det var Tufails allerførste prioritet i livet.

Stammebindinger var ikke længere hans prioritet. Racisme var heller ikke længere hans prioritet. Og hans familietræ var ligeledes ikke hans prioritet. Jeg vil gerne være ligesom Tufail bin Amr Ad-Dausi, fordi han viste os hvordan vi har en højere status end bøflen.